

**Klimatbluffen!
Rödgröna klimatlöften
utan täckning**

Rapport
5 september 2010

Regeringen har höjt den svenska klimatambitionen under mandatperioden. Som Alliansens gröna röst har Centerpartiet granskat vad de rödgröna partierna lovar om den gröna klimatomställningen.

Tonen från oppositionen mot regeringen har varit hård. De rödgröna, och särskilt Miljöpartiet, har gett sken av att något annat borde göras, ambitionen borde höjas. Under de senaste fyra åren har förslag för detta inte presenterats.

Nu, när deras valmanifest presenterats, vet vi att löften som att "minska utsläppen från biltrafiken" enbart blir till bidrag för att årligen ställa om gamla, törstiga bensinbilar till etanoldrift, med fortsatt lika hög bränsleförbrukning och utsläpp. Dessutom utlovas en skärva som räcker till motsvarande konvertering av ett 20-tal tunga fordon årligen – alltså ett 20-tal!

Det visar sig också att påståendet "vi vill också stödja utvecklingen av elbilar" enbart är ord helt utan handling, eftersom det saknas både konkreta förslag och budgetmedel.

Löftet att "investera Sverige bort från oljeberoendet" blev klimatinvesteringar och klimatavdrag till redan lönsamma investeringar.

Det som beskrivs som klimatsatsningar är dyra åtgärder, utan märkbar effekt på klimatutsläppen.

De rödgröna saknar täckning för nio tiondelar av det egna klimatlöftet.

Det blev ingen "grön offensiv". Det blev fortsatt miljösnack.

Alliansregeringen har med Centerpartiet i regering kraftigt höjt den svenska ambitionen för klimat- och energipolitiken.

När Tony Blair var i Stockholm för att tala klimat refererade han till alliansregeringens ambitioner och konstaterade: "vad ska man säga, fantastiskt!" Al Gore använde i amerikansk teve Sverige som exempel på det land som gjorde mest för klimatet: "Sweden is doing the best job – and they benefit from it".

Men det handlar inte bara om ambitioner; Sverige kommer med alliansregeringens åtgärder ha de lägsta utsläppen per person i ett industriland till år 2020. Länder som är i närheten av Sveriges klimatmål, såsom Tyskland (40 procent, med åtgärder för 38 procent) börjar med stor andel fossil energi och mycket högre utsläpp per person.

Miljösnack i högt tonläge

Centerpartiet har i alliansregeringen sökt samarbete över blockgränsen för den höjda miljöambitionen. Intresset från de rödgröna partierna har varit svalt. Istället har tonläget varit högt, särskilt från Miljöpartiet.

Utan att på en enda punkt belägga att något annat land har högre ambition eller mer omfattande åtgärder för klimatomställningen har de miljöpartistiska språkrören påstått att "denna mandatperiod innebär fyra förlorade år för klimatarbetet", "som ett resultat av regeringens politik kommer det bli svårare att minska de svenska utsläppen av växthusgaser i den takt de skulle kunna minska", "det är livsfarligt för oss att halka efter. Sverige ska bli ett riktigt föregångsland."

Språkrören har dessutom aktivt vilselett. Efter några månader med alliansregering påstod Maria Wetterstrand att regeringens klimatpolitik innebar att klimatutsläppen ökar. I dag vet vi att utsläppen minskat mer under alliansregeringen än under Miljöpartiets tid som regeringsstödande parti.

När alliansregeringen minskade företagens tilldelning i förhållande till den utsläppsplan som regeringsstödande Maria Wetterstrand och Peter Eriksson lämnat in till Bryssel påstod språkrören att vi stred för högre utsläpp.

Peter Eriksson har därefter med hjälp av ett delindex fortsatt att påstå att Sverige rasat i miljöorganisationernas Climate Index. Sanningen är att Sverige ansågs bäst av alla OECD-länderna, bäst av EU-länderna och tvåa i hela världsrankingen.

Språkrören har gett sken av att något annat borde göras, något stort ska ske - "en grön offensiv" ska sättas in. Under de fyra åren har den offensiven inte presenterats. Nu har med Peter Erikssons ord "korten

lagts". Inget mer viktigt besked kommer att ges från de rödgröna till väljarna innan valet.

Regeringen har på område efter område visat miljöresultat. Som Alliansens gröna röst har Centerpartiet granskat vad de rödgröna partierna lovar om den gröna klimatomställningen. Det är upp till bevis efter fyra år med rött miljösnack utan åtgärder.

Stora löften blev knappt några konkreta förslag -
och utan effekt

Efter att i valmanifestet slagit fast: "Det finns stora investeringar som behöver göras ... för att möta klimatutmaningen och göra Sverige till världsledande på grön omställning...", presenterar de rödgröna följande klimatinsatser i närtid:

Förslag	2011	2012
Utvidgat ROT med klimatbonus	1500	2500
Energieffektiveringar nybyggnation av hyresrätter	500	900
Klimatavdrag	250	500
KLIMP	200	400
Konverteringsbidrag för bilägare	25	25
Stöd till omställning av tunga fordon	25	25
Tankstationer för biogas	25	30

Löftet att "minska utsläppen från biltrafiken" innebar alltså ett bidrag för att årligen ställa om gamla, törstiga bensinbilar till etanoldrift med fortsatt lika hög bränsleförbrukning och utsläpp. Dessutom utlovas en skärva som räcker till motsvarande konvertering av ett 20-tal tunga fordon årligen – alltså ett 20-tal!

I valmanifestet utlovas "vi vill också stödja utvecklingen av elbilar". Men det visar sig vara enbart ord, helt utan försök till handling, eftersom det saknas både konkreta förslag eller budgetmedel.

För att "stödja utbyggnad av tankstationer för biogas tills det finns ett nät av stationer i hela landet" avsätts 25 miljoner per år, som i bästa fall räcker till lika många mackar. Regeringen har redan satsat sex gånger så mycket och antalet tankställen har ökat med 50 procent.

Löftet att höja bensinskatten ger enbart en fjärdedel så stor klimateffekt som de klimatskatteförändringar som regeringen redan beslutat och som stegvis träder i kraft de kommande åren.

Löftet att "investera Sverige bort från oljeberoendet" innebär klimatinvesteringar och klimatavdrag till redan lönsamma investeringar. Miljöpartiet har talat om att år 2015 "få till stånd minst

hundra storskaliga biogasfabriker i Sverige”. Löftet sviks, de rödgröna lämnar inga skarpa förslag eller budgetmedel.

Klimatbluffen: åtgärder saknas för nio tiondelar av egna klimatloftet

Så sent som våren 2006 återupprepade Socialdemokraterna med stöd av Vänsterpartiet och Miljöpartiet, i regeringsställning, att det nationella målet skulle vara en utsläppsminskning på fyra procent till 2012.

I opposition har de rödgröna – i takt med det uppskruvade tonläget - utlovat allt högre klimatmål. Till sist har de stannat på att de svenska klimatutsläpp som inte omfattas av EU:s utsläppshandel ska minska med 45 procent till år 2020, jämfört med år 1990, vilket motsvarar en utsläppsminskning på 22,5 miljoner ton.

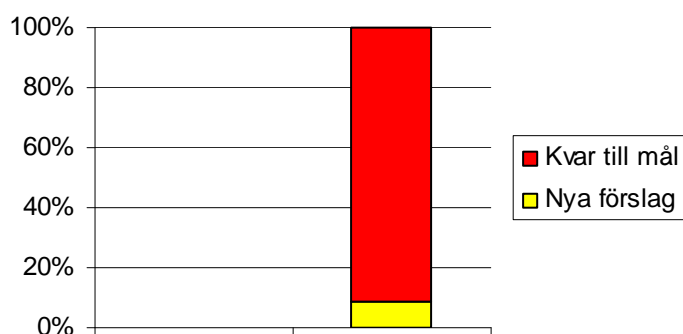
De rödgröna ställer upp på 13,5 miljoner ton av regeringens åtgärder, inklusive gemensamma EU-beslut som ska genomföras i Sverige. Kvarstår ett beting på 9 miljoner ton.

På samma sätt som alliansregeringen varit noga med budgetsiffrorna att inte skjuta någon skuld framför oss till kommande generationer, är vi noga med utsläppsmålet.

Enbart tre av oppositionens förslag har direkta, mätbara utsläppseffekter till 2020: bensinskattehöjning, kilometerskatt (som dock är skatt på transporter och ej på utsläpp) och klimatinvesteringar. Förslag som järnvägsinvesteringar och energieffektiviseringar är motiverade av flera skäl och kan ha betydelse för att nå de långsiktiga målen bortom år 2020, men har ingen effekt på utsläppen i Sverige under de närmaste tio åren.

Förslag	Beräknad utsläppsminskning	Kostnad
Bensinskatt 49 öre per liter	0,3 miljoner ton, enligt Kl.	5,1 miljarder för skattebetalare
Kilometerskatt 14 kronor/mil	0,14 miljoner ton enligt KI	4 miljarder för transportnäringen.
Klimatinvesteringar	0,36 miljoner ton enligt tidigare investeringsprogram	600 miljoner från statskassan, tre gånger så mycket för hela samhället
S:a minskning:	0,8 miljoner ton	
Kvar till utlovat:	8,2 miljoner ton	

Föreslagna åtgärder ger 0,8 miljoner ton av den utlovade minskningen på ytterligare nio miljoner ton, inte ens en tiondel av oppositionens klimatlöfte.

Efter fyra år med uppskruvat tonläge och uppblåst klimatlöfte är oppositionen fortfarande svaret skyldigt för nio tiondelar av det egna klimatloftet. Oppositionen sviker det egna vallöftet för klimatet redan innan valdagen.

Klimatbluffen: Vad är det de rödgröna döljer för väljarna?

Utan att konkret visa hur målet ska nås äventyras den internationella trovärdigheten. Dessutom skapas osäkerhet bland alla som vill göra en insats för miljön, till exempel vindkraftsinvesterare och miljöbilsköpare.

Oppositionen är inte i närheten av att uppfylla sitt eget vallöfte. Ett exempel på vad som krävs är en ordentlig höjning av koldioxidskatten som skulle innebära 10 kronor av drivmedelspriset. Priset vid pump skulle bli ungefär 23 kronor för bensin och 22 kronor för diesel. Det är 20 gånger mer än den höjning på 50 öre som de rödgröna hittills har presenterat.

De rödgröna väljer de dyraste och mest ineffektiva åtgärderna

Vi har bråttom. Pengar till klimatet behöver användas till de åtgärder som snabbast sänker utsläppen – dvs. som är mest kostnadseffektiva. Här gäller det att vara klimatsmart. Regeringen har arbetat med styrmedel som:

Utsläppsrätter i EU:s utsläppshandel: 15 öre/kilo
Minskad nedsättning koldioxidskatt: 30 öre/kilo

Klimatåtgärder i andra länder	85 öre/kilo
Koldioxidskatt	1,05 kr/kilo
Investeringsstöd till biogas	drygt 1 kr/kilo

De rödgröna väljer konsekvent de dyraste åtgärderna.

Klimatinvesteringar	7 kronor/kilo
Rödgrönt klimatavdrag	cirka 40 kronor/kilo

Den rödgröna oppositionen har valt att satsa på rekorddyra åtgärder som dessutom ur klimatsynvinkel har usel träffsäkerhet: klimatavdrag och klimatinvesteringar. Klimatavdraget kan vara den dyraste klimatinsatsen som det föreslagits budgetmedel till i svensk politik.